

PROTOKOL HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

POSUDEK OPONENTA

JMÉNO STUDENTA: **Magdaléna Martinková**

NÁZEV PRÁCE: ***Současný neonacismus v České republice a jak o něm informují vybraná česká média – MAXQDA analýza***

HODNOTIL (u externích vedoucích uveďte též adresu a funkci ve firmě): **Vladimír Naxera**

1. CÍL PRÁCE (jaký byl a do jaké míry byl naplněn)

Práce si klade za cíl zjistit jak a případně v čem se změnilo informování českých médií o neonacismu a pravicovém radikalismu po žhářském útoku ve Vítkově (s. 6). Autorka dále vznáší několik otázek a také tezi, se kterou hodlá pracovat a zní takto: „[...] podle mého názoru byla v médiích žhářskému útoku ve Vítkově věnována až nadměrná pozornost a též s myšlenkou, že česká média samotnou událost přenášela veřejnosti s přílišným objemem prostoru na úkor jiných zpráv“ (s. 7). Výše popsaný cíl byl naplněn, i když ne beze zbytku a bez různých problémů, kterými práce trpí. Autorčina teze o přemíře mediálního prostoru je velmi diskutabilní a dostanu se k ní později.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita vlastní práce, vhodnost příloh)

Téma hodnocené diplomové práce je velmi aktuální, zajímavé a také náročné na zpracování. K této náročnosti je při posuzování dané práce třeba přihlídnout.

Autorka rozdělila text do dvou hlavních částí – jednak do velmi rozsáhlého celku, ve kterém buduje teoretický rámec. Jako součást teoretické kapitoly byla z nevysvětlitelných důvodů zařazena i část věnující se samotnému popisu útoku. Teoretický rámec má být postupně budován za představení několika teoretických a metodologických nástrojů – teorie morální paniky, symbolického interakcionismu a teorie sekuritizace. Tento teoretický blok se potýká s několika problémy – předně se autorce nepodařilo jednotlivé teorie příliš propojit do konzistentního celku. Po představení těchto tří teorií nenásleduje žádné vyústění v podobě představení zcela kompaktního teoretického rámce.

S problémy se potýkají i části představující jednotlivé teorie – ačkoli jsou napsané dobře, působí přeci jen poměrně schematicky, to je dáno do velké míry tím, že autorka využívá extrémně malý počet zdrojů (byť výborných). Například u části věnované teorii sekuritizace Davida L. Altheida se tak setkáme jen se dvěma zdroji – prvních asi sedm stran textu je odkazováno na Altheid 2002, dalších devět stran na Altheid 2006. Altheidův teoretický rámec tak tvoří vlastně výpisky z jeho děl, které nejsou doplněny další literaturou či konfrontovány s literaturou kriticky laděnou. Podobně vypadají i některé další kapitoly.

Jednotlivé teoretické části (hlavně první a třetí) jsou vnitřně dále členěny – jsou postupně představeny tři koncepty morální paniky nebo pět konceptů sekuritizace. Není přitom zcela jasné, se kterými z nich autorka hodlá dále pracovat.

V poslední části představuje autorka výsledky vlastní analýzy (CAQDA). Nejprve stručně představuje tento typ kvalitativního výzkumu (pokud už je tato část textu zařazena, měla dle mého soudu být někde na počátku práce). Následuje již představení výsledků analýzy – tato část má bohužel pouhých pět stránek a oproti rozsáhlému teoretickému aparátu. Tato část navíc není příliš důsledně propojena s výše představenou teorií

(k tomu se autorka vrací až v závěru). Autorka důsledně nepředstavuje způsob kódování a interpretace závěrů není příliš hluboká. Celá analytická část působí nedotaženě.

V průběhu textu autorka cituje nejrůznější osoby, které se k útoku vyjadřovaly. Není však zcela jasné, podle jakého klíče dané aktéry volila (pokud to tedy nebylo pouze na základě toho, aby výroky ladily do autorkou nalinkovaných představ o tématu) – na základě čeho je například vybrán psycholog Jeroným Klimeš (s. 32)?

V práci se občas nacházejí nejasná tvrzení či bezobsažné věty (př. ze strany 27: „*Symboličtí interakcionisté se snaží dosáhnout plného pochopení sociálních procesů [...]*“ – to zastánci jiných přístupů nedělají?)

Velkou otázkou je samotná autorčina teze zmíněná v prvním bodě posudku. I když je zřejmé, že tato poměrně kontroverzní představa vyplývá z volby teorie morální paniky, mohla i přesto autorka v rámci této teorie za ústřední zvolit jiný její aspekt. Opravdu se dá určit „správné množství“ mediálního prostoru?

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, kvalita citací a používané literatury, grafická úprava)

Práce je napsaná kultivovaným jazykem, jazyková a formální stránka textu jsou v pořádku s výjimkou zdrojů a práce s nimi. Autorka nenashromáždila příliš velké množství zdrojů, odborné literatury najdeme v seznamu nemnoho (byť ještě jednou připomínám, že jde o zdroje velice kvalitní). Problematická je i práce se zdroji – i v teoretické části jsou dlouhé pasáže bez odkazu, například strany 36 až 38 jsou zcela bez odkazu, což by se v části věnované konstrukci teoretického rámce rozhodně nemělo stávat.

4. STRUČNÝ CELKOVÝ KOMENTÁŘ (silné a slabé stránky práce, zdůvodnění hodnocení)

Hodnocená práce byla zpracována na mimořádně náročné téma a navíc způsobem, který je náročnější, než bývají postupy používané ve většině diplomových prací, což je třeba jednoznačně ocenit. Ocenit je třeba i autorčinu práci s velmi kvalitní literaturou (i když jí není mnoho). Zároveň je ale nutné podotknout, že práce se potýká s problémy s odkazováním a zejména působí po obsahové stránce neuceleně – teoretický rámec není zcela konzistentní a provedení závěrečné analýzy působí nepříliš přesvědčivě.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY URČENÉ K ROZPRAVĚ PŘI OBHAJOBĚ

1. Jak se podle Vás dá určit „správná míra“, respektive „správně velký prostor“, který by měl jednotlivým tématům být v médiích věnován? Kolik prostoru by mělo být útoku věnováno, aby to bylo „správně“?
2. Mohla byste popsat způsob kódování?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA

V případě velmi zdařilé a přesvědčivé obhajoby může být práce hodnocena ještě jako **dobrá**, zejména v závislosti na obtížnosti tématu.

Datum: 22. 5. 2014

Podpis